

ע"פ 8032/16 - באסל סיעד נגד מדינת ישראל, פלוני, פלוני, פלוני

בית המשפט העליון
ע"פ 8032/16 - א'

לפני:
המבקש:

כבוד השופט י' עמית
באסל סיעד

נגד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. פלוני
3. פלוני
4. פלוני

בקשה לעיכוב תשלום כספי פיצויים

בשם המבקש:
בשם המשיבה 1:

עו"ד לאה צמל
עו"ד ארז בן ארויה

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע רכיב הפיצויים בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בת"פ 525-06-15 (כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן) מיום 20.9.2016, עד להכרעה בערעור.

1. המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המייחס לו שמונה אישומים (להלן: כתב האישום). החשוב לענייננו הוא האישום הראשון המתייחס לאירוע שהתרחש ביום 21.11.2014. בערבו של יום זה, עשרות מתושבי שכונת א-טור שבמזרח ירושלים, בהם המבקש, רדפו אחר קבוצת יהודים שעשתה דרכה חזרה מתפילת ערב שבת (בהם המתלוננים המשיבים 2-4 בהליך דנן), תוך שהם אוחזים בחפצים שונים ומשליכים לעברם אבנים וחפצים נוספים. תוך כדי מנוסה, התקשר המשיב 2 למשטרה, בעוד אחיו, המשיב 3, נתפס על ידי התוקפים, הופל ארצה, הוכה ונדקר בגבו באמצעות חפץ חד. סמוך לאחר מכן, התקרבו אחד התוקפים למשיב 4 והיכהו בראשו באמצעות חפץ קשה. כתוצאה מכך התמוטט המשיב 4, ואז הוכה על ידי התוקפים, בהם המבקש, שהשליך לעברו שולחן קטן, שפגע בכתפו. האירוע הסתיים עם הגעתו של כוח משטרה למקום. בגין כך הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירות, פגיעה בנסיבות מחמירות והתפרעות, לפי סעיפים 1329(1), 334 ו-152 לחוק העונשין, התשל"ז-1997 (להלן: חוק העונשין), בהתאמה.

עניינם של אישומים 2-8 בשורה של עבירות אלימות (בהם יידוי אבנים ובקבוקי תבערה) שביצע המבקש במהלך

הפרות סדר שהתרחשו בשכונת א-טור שבמזרח העיר ירושלים במהלך חודשי הקיץ בשנת 2014.

2. בשלב הטיעונים לעונש, הוגש לבית המשפט תצהירו של המשיב 3, בו נמסר, בין היתר, כי כתוצאה מהמקרה ריאתו נוקבה והוא הפך מצעיר בריא לאדם המתקשה בפעולות יומיומיות בסיסיות וסובל מכאבים כרוניים. כן נשמעו עדויותיהם של המשיבים 2 ו-4, שתיארו, בין היתר, את החותם המר שהותיר בהם האירוע, וכיצד תחושות הפחד שהם חווים בעקבותיו הובילו לשינוי בשגרת חייהם (המשיב 2 שינה מקום מגוריו בעקבות המקרה).

3. גזר הדין ניתן ביום 20.9.2016, ובמסגרתו נידון המבקש לשש וחצי שנות מאסר בגין כל האישומים יחדיו, וכן לששה חודשי מאסר על תנאי. בצד זאת, חויב המבקש בתשלום פיצוי למתלוננים בסך כולל של 80,000 ₪. נקבע כי המבקש ישלם למשיב 2 20,000 ₪, למשיב 3 40,000 ₪ ולמשיב 4 20,000 ₪.

[יצוין כי נאשם נוסף שנטל חלק באירוע מושא האישום הראשון חויב אף הוא במסגרת גזר הדין בתשלום פיצויים בסכומים אלה].

4. ביום 18.10.2016 הוגשה הודעת ערעור ובצידה הבקשה דנן. בהתאם להחלטת מיום 18.10.2016, הגישה המשיבה 1 תגובתה בגדרה הביעה התנגדותה לבקשה בציינה כי זו אינה עומדת בתנאים לעיכוב ביצוע פסק דין כספי, וכי הפיצוי שהוטל על המבקש הינו הולם שכן הוא משקף את הנזקים שנגרמו לנפגעי העבירה (תגובת המשיבים 2-4 לא הובאה במסגרתה).

5. דין הבקשה להידחות. המערער לא הצביע, אף לא ברמז, על טעם בגינו יש להיעתר לבקשה. הבקשה סתמית ולקונית, אף לא נטען כי מאזן הנוחות נוטה לטובת המבקש וכי ישנם סיכויים טובים לקבלת הערעור. כידוע, בדומה לעיכוב ביצוע פסק דין כספי בהליך אזרחי, רק בהתקיימם של שני תנאים אלה ייעתר בית המשפט לבקשה לעיכוב ביצוע רכיב פיצויים בגזר דין פלילי (ראו, למשל, ע"פ 4337/15 שוקרון נ' מדינת ישראל (19.10.2015); ע"פ 3420/15 גודה נ' מדינת ישראל (16.6.2015); ע"פ 1630/15 מרואן אבו גיליון נ' מדינת ישראל (19.4.2015)).

המבקש יפקיד את הפיצוי במועד ובאופן שנקבע בגזר הדין.

ניתנה היום, כ"ו בחשוון התשע"ז (27.11.2016).

שׁוֹפֵט